

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt in spiritu & anima Deo vniti maneamus. 9

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

vt nos ex mortificatione viuos efficiat, sicuti seipsum in sepulchro viuificauit: vt (inquam) sic & nos in gratia & amore suo viuificet, & in nobis, & per nos occulte & perfecte, constanter atque veraciter resurgere dignetur. Hic quoque ascensio cōtinue peragitur. Nam & anima introversum trahitur, & ab omnibus rebus infimis aliena efficitur, trahiturque ad internam occultam fruitionem Dei, venitque in tres cœlos, id est, tres vires superiores, & a sanctissima Trinitate illuminatur, perlustratur, perfluitur, atque ad cœlestia subleuatur. Et hinc tam ipsa beata Trinitas, quæ tota cœlestis curia latatur. Pater qui deus, & hominem inuenit secundum cor suum. Filius, & per meritum passionis suæ noua lux incipitoriri. Spūs sanctus, & vas aptum habet, in quod & per quod promanare, & quicquid uolet, & quā uolet, operari possit. Hic insuper cōtinua fit penthecostes celebratio. Nā spūs sanctus a filio promissus, hic a patre mittitur cū septiformi gratia sua, purgatque, immutat & accedit cor hoīs, nouisque linguis ipsum eloqui docet. Hic denique semper nuptiæ celebrantur. Quoties enim anima uoluntatē suam resignans, solius Dei acceptissima uoluntate utitur (quæ summa utique libertas est) toties ipsi Deo desponsatur: sicque patris filia, filij soror, & sponsa fit spiritus sancti.

Qualiter cum Deo semper in cœlo spiritus nostri, & in paradiso animæ nostræ uniti manere debeamus. Cap. IX.

SI in interiori cœlo spūs, & animæ paradiso manere uelimus, præcepta atque prohibita Dei ut seruemus oportet. Sane angelis præ-

Z cepe-

MARGARITAE EVANG.

ceperat Deus, vt ei ministrarēt, & in ipsius p̄sentia permanerent, atq; pro eius amore etiam hominibus inseruirent. Quod cum Lucifer & alij innumeri ei consentientes facere dedignarentur, in profundissimum inferni iusto Dei iudicio sunt proiecti. Qui vero huic contemptui ac peccato Luciferi non consenserunt, parati erant seruire Deo, ipsumq; laudare, in eius p̄sentia permanere, et curā humani generis habere. Cum ergo nos ad hoc conditi simus, vt eorum, qui ceciderunt, angelorum locum possideamus, merito parati esse debemus ad omne Dei obsequium, ipsi libenter ministrare, intus in eius p̄sentia permanere, libenter ei intus & exterius obedire, eiq; & propter amorē eius etiam hominibus assacrificiter inseruire. Sic enim in interiori cœlo sp̄s Deo vniti permanemus; atq; hæc faciendo, Dei p̄cepta seruamus. ¶ Si vero etiam in interiori animę paradiso manere velimus, ita vt Deus omnipotens suā in nobis delectationē atq; delicias habere possit (Ipsē em̄ ait: Delicię meę sunt esse cum filijs hominum) prohibita ab ipso summo studio deuitare nos oportet. Cū enim Adam prohibitionem diuinā transgrederetur, e paradiso expulsus est, & internā sanctissimę Trinitatis fruitionē perdidit. Anima vero illius magna cæcitate, ita vt etiam culpā suam nō agnosceret, obtenebrata fuit. Ideoque seipsum excusans, in mulierē sibi a dño datā, culpam oēm reuertit. Sane & nobis maximopere cauendū est, ne a muliere. i. sensualitate nostra seducamur, sed potius ita in diuino amore fundati simus, prout etiam tenemur, vt mori potius, q̄ vel minimum peccatum ex certa scientia cōmittere velimus: quip̄

LIBER III.

pe cum peccatum mediū sit inter Deū et animā.
 Porro, quantū peccata vitamus, vt Deus in nobis delectet, tantū in amore ipsius proficimus, tantūq; amplius aia illius gratia illuminatur. Deniq; si in corde nostro conclusus hortus esse velimus, consciētiam nostram per humilē accusationē confessionēq; reatum nostrorū mundā seruare oportet, indeq; cuncta vitia & defectus eijcere, & virtutes omnes in ipsa plantare, vulpesq; paruulas q̄ demoliunt vineas, a corde expellere, i. cunctas subtiles incidentias & cogitationes, aliasq; tales occupationes, quæ saepe vineam, id est, cor nostrum, in quo passionē dñi florescere oportebat, dispergunt demoliunturq; ab ipso excludere debemus: vitare etiam diligenter omnem singularitatē, quia singularis serus domini vineam depastus a Propheta dicitur: & per timorem Dei ostia atque fenestras quinque sensuum nostrorum custodire atque concludere, cum scriptura dicat: Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso vita, imo & mors quoq; procedit.

Qualiter omnem multiplicatē & curiositatē vitare debeamus. Cap. X.

Porro, sunt nonnulli, q̄ ex toto sese cū naturali intellectu suo ad cœlestia cōprehēdēda & intelligēda erigunt, & miseri interiorē animæ suæ fundum defectusque suos negligūt & obliuiscuntur. Cuilibet ergo tali animæ sic extrouersæ sponsus in Canticis ait: Si ignoras te, o pulchra inter mulieres, egredere & abi post vestigia gregum, & pasce hœdos, id est, defectus tuos, iuxta tabernacula pastorum. Quare obsecro, pulchram eam dicit, nisi quia facta est ad

Z ij ima-